

Protokół

Z posiedzenia Grupy Roboczej ds. Hałasu funkcjonującej w ramach krajowej sieci organów środowiskowych i instytucji zarządzających funduszami unijnymi „Partnerstwo: Środowisko dla Rozwoju”.

- I. Miejsce, czas i uczestnicy.
- II. Przebieg spotkania.

I. Miejsce, czas i uczestnicy.

- W dniach 26-28 sierpnia 2013 r. w Bydgoszczy miało miejsce spotkanie Grupy Roboczej ds. Hałasu, funkcjonującej w ramach sieci „Partnerstwo: Środowisko dla Rozwoju”, w którym udział wzięli przedstawiciele urzędów marszałkowskich, regionalnych dyrekcji ochrony środowiska, GIOŚ, GDOŚ, GDDKiA, Instytutu Ochrony Środowiska oraz eksperci z dziedziny akustyki środowiska.

II. Przebieg spotkania.

Spotkanie otworzył przewodniczący grupy pan Radosław Kucharski. Powitał Gościa Grupy - Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy - pana Włodzimierza Ciepłego oraz zaprezentował program spotkania. W słowie powitalnym Pan Dyrektor przedstawił kilka faktów i ciekawostek dotyczących województwa kujawsko – pomorskiego oraz samego miasta Bydgoszczy oraz problemów związanych z ochroną środowiska w Regionie.

Następnie Przewodniczący Grupy, Radosław Kucharski przekazał podziękowania Pani Kamili Sobiś, naczelnikowi Wydziału Ocen Oddziaływania na Środowisko w RDOŚ w Bydgoszczy oraz wszystkim zaangażowanym pracownikom RDOŚ za pomoc w zorganizowaniu spotkania.

Głównym tematem pierwszego dnia spotkania były oceny raportów oddziaływań na środowisko dokonane przez RDOŚ Bydgoszcz w kontekście zagadnień akustycznych. Temat ten przedstawiła pani Kamila Sobiś. Prezentacja opierała się na rzeczywistych problemach i zagadnieniach z jakimi spotkał się bydgoski RDOŚ. Pierwszym zagadnieniem poruszonym w prezentacji była kwestia koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego. Zaznaczony został problem zbyt koncepcyjnego podejścia do raportów ocen oddziaływania na środowisko w przypadku złóż ropy naftowej i gazu ziemnego. Raporty takie są sporządzane dla zbyt dużego obszaru co uniemożliwia dokładną ocenę oddziaływania na środowisko, szczególnie w zakresie oddziaływania akustycznego.

Kolejnym podjętym tematem była problematyka związana z realizacją inwestycji drogowych. W tym przypadku najpoważniejszym problemem okazała się jakość dokumentacji dostarczanej przez inwestora do odpowiednich organów wydających decyzje środowiskowe, co przedłuża proces wydawania decyzji. Dodatkowe utrudnienia spotyka się również na drodze relacji inwestor-pełnomocnik-RDOŚ.

Następne zagadnienie dotyczyło problemów ze wskaźnikiem gruntu G w procesie prognozowania zagrożeń ze strony inwestycjach energetyki wiatrowej. Zarzucono, że obecnie stosowana powszechnie metodyka badań akustycznych nie jest przystosowana do badania farm wiatrowych. Gorącą dyskusje

POMOC TECHNICZNA
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

wywołała kwestia nie sprecyzowanej jednoznacznie wartości wskaźnika gruntu G, co wpływa na późniejszy wynik analizy a także stwarza konieczność dla inwestora bądź RDOŚ udowodnienia przyjęcia wartości współczynnika i jego poprawności w obliczeniach. Dyskusję zakończył jednoznaczny wniosek, iż wartość współczynnika gruntu należałoby unormować prawnie.

Ostatnią kwestią poruszoną przez panią Sobiś była problematyka dobrego planowania inwestycji oraz przykłady dobrych praktyk w zakresie planowania inwestycji pod kątem warunków akustycznych.

Po prezentacji rozpoczęto sesję dyskusyjną. Jako pierwszy poruszono problem dotyczący metodyki pomiaru hałasu dla badań sejsmicznych oraz wiertnic, które to pomiary są wymagane przez RDOŚ. odpowiedziało kwestii tej ustosunkował się pan Kucharski stwierdzając, że przy aktualnie występującym braku przekonujących metod ocen, do poszczególnych przypadków należy podejść indywidualnie i w ten sposób dobrać właściwe metody do określonego przypadku. Kwestie procedur administracyjnych, braku odpowiednich podstaw prawnych i norm dotyczących drgań pozostały jako temat otwarty.

Na koniec sesji pierwszego dnia spotkania przeprowadzono (R.Kucharski) wprowadzenie do referencyjnych metod pomiaru hałasu przemysłowego. Prezentację oparto o wymagania załącznika nr 6 do rozporządzenia Ministra Środowiska wydanego na mocy art. 1478 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Kolejny dzień rozpoczął się od krótkiego wstępu – odprawy roboczej przed wykonywaniem praktycznych pomiarów hałasu w obiekcie przemysłowym (R.Kucharski).

Następnie grupa udała się na wizytę do Oczyszczalni ścieków Fordon w Bydgoszczy. Na miejscu grupa została powitana przez pana Marka Jankowiaka, specjalistę ds. PR w Miejskim Przedsiębiorstwie Wodno-Kanalizacyjnym w Bydgoszczy. Pracownik przedsiębiorstwa oprowadził grupę po oczyszczalni, po czym przystąpiono do przygotowania pomiarów hałasu w czterech miejscach na terenie oczyszczalni. Pomiary wykonywane były przez przedstawicieli firmy SVANTEK Sp. z o.o. Przed przystąpieniem do pomiarów przeprowadzono kalibrację sprzętu oraz sprawdzono warunki meteorologiczne. Równocześnie prowadzony był pomiar ciągły oraz pomiary okresowe. Dodatkowo zmierzono również poziom tła akustycznego.

Kolejnym punktem spotkania było podsumowanie wyników pomiarów poprowadzone przez pana Andrzeja Chylę z firmy Svantek Sp. z o.o. Omówiono sposoby przedstawiania wyników oraz obliczenia związane z pomiarami ciągłymi i okresowymi. Spora część prezentacji została poświęcona sposobom usuwania zakłóceń niezwiązanych ze źródłem hałasu w czasie opracowywania wyników. W drugiej części zaprezentowane zostały możliwości pracy miernika zintegrowanego z tabletem. W dalszej części pojawił się również problem ruchu wewnątrzzakładowego i jednorazowych zjawisk akustycznych, w kontekście pomiaru hałasu.

W czasie trwania całego spotkania uczestnicy mieli możliwość obejrzenia różnego rodzaju sprzętu i oprogramowania wykorzystywanego w pomiarach hałasu.

POMOC TECHNICZNA
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Po zakończeniu prezentacji padło pytanie o kwestie hałasu w przypadku elektrowni wiatrowych. Przedstawiciel firmy Svantek odpowiedział, że hałas w tym przypadku zależy od liczby łopat w śmigle oraz od prędkości obrotowej śmigła, co wpływa na częstotliwość dźwięku i jego rozchodzenie. Duże znaczenie ma również fakt, że hałas od elektrowni wiatrowych rozchodzi się kierunkowo i nie każdy słyszy go z takim samym natężeniem. W kolejnym pytaniu pojawiła się również kwestia oceny mocy akustycznej wiatraka, a odległości przy wykonywaniu pomiarów.

Trzeci dzień spotkania rozpoczął się od prezentacji dr Tadeusza Wszołka z Akademii Górniczo-Hutniczej im. S. Staszica w Krakowie na temat oceny hałasu emitowanego przez linie elektroenergetyczne i niektóre obiekty elektroenergetyczne. Pierwszym poruszonym zagadnieniem były wskaźniki hałasu i ich korekcie w zależności od źródła czy okresu dnia. Następnie wyjaśniono pochodzenie i cechy charakterystyczne ulotu elektrycznego będącego głównym źródłem hałasu przy liniach elektroenergetycznych. W dalszej części pojawiły się również zagadnienia dotyczące warunków wykonywania pomiaru oraz kwestia tła akustycznego i jego wpływu na wynik pomiaru. Prezentację zakończył problem hałasu emitowanego przez transformatory.

Podczas sesji popołudniowej jako pierwszy wystąpił pan Paweł Zysk z Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad omawiając rolę analizy porealizacyjnej i jej konsekwencji dla inwestora. W trakcie wystąpienia wskazano problem konieczności prognozowania ruchu w dłuższym przedziale czasu, co po części jest trudne do przewidzenia. Brak jest również miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, gdzie byłyby zarezerwowane korytarze dla dróg głównych, a zabroniona zabudowa mieszkaniowa. Problemem jest również zmieniające się oprogramowanie służące do prognozowania ruchu. Trudności sprawia również nierzetelny sposób wykonywania analizy porealizacyjnej przez wykonawców. Odrębną kwestią jest brak efektywnej metodyki weryfikacji skuteczności zabezpieczeń akustycznych. Przy inwestycjach wieloetapowych pojawił się też problem z terminem analiz porealizacyjnej. Niejasne jest, czy ma się ona odbywać rok po dopuszczeniu do ruchu inwestycji, czy rok od uzyskania pozwolenia na użytkowanie. Na zakończenie pan Zysk zwrócił również uwagę na konieczność szczegółowego wykonania analizy porealizacyjnej i precyzyjnego określenia przez Regionalne Dyrekcje Ochrony Środowiska ich zawartości.

Przed przystąpieniem do dyskusji pan Kucharski wyjaśnił kwestie aktualnych norm dotyczących oceny skuteczności ekranów akustycznych (PN ISO 10847).

W dyskusji, przedstawicielka Starostwa Powiatowego w Poznaniu, pani Małgorzata Waligórska zwróciła uwagę na kwestie wyboru etapu oceny oddziaływania drogi ze skutkiem nałożenia obowiązku utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania. Pani Beata Kempa z Urzędu Miasta Bydgoszcz odnosząc się do wypowiedzi pani Małgorzaty Waligórskiej zaznaczyła, że władze lokalne mają prawo podjąć uchwałę w sprawie nieutworzenia obszaru ograniczonego użytkowania. Dr Wszołek ponownie poruszył sprawę norm dla pomiaru efektywności ekranów akustycznych, ale tym razem dla konkretnych punktów, w których powinno się przeprowadzać kontrolę w ocenie porealizacyjnej.

Kolejne pytania dotyczyły konserwacji, naprawy a także przewidywanego okresu trwałości ekranów akustycznych oraz przejść dla zwierząt. Pan Zysk wyjaśnił, że te elementy należą do infrastruktury drogowej i powinna dbać o nie GDDKiA, brakuje jednak na ten cel wystarczających funduszy. Przy okazji

POMOC TECHNICZNA
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

tego zagadnienia pojawiła kwestia wykorzystania wałów ziemnych jako formy ochrony przed hałasem. Uczestnicy dyskusji stwierdzili, że jest to droga i zajmująca dużo przestrzeni inwestycja. Pojawiła się jeszcze jedna uwaga dotycząca uczestniczenia organów samorządowych w postępowaniach ocenowych powadzonych przez RDOŚ. Samorządy powinny brać udział w tych postępowaniach, ponieważ ułatwiłoby to wyznaczenie granic obszarów ograniczonego użytkowania. Podkreślona została również potrzeba wyznaczania punktów referencyjnych w analizie porealizacyjnej. W trakcie dyskusji padł postulat o zmianę w ustawie Prawo Ochrony Środowiska w art 135. Należałoby uwzględnić możliwość stworzenia dokumentacji aktualizującej dla obszarów ograniczonego użytkowania tworzonego na podstawie analizy porealizacyjnej.

Następnie pan Jarosław Chojnacki, przedstawiciel RDOŚ z Łodzi uzupełniając wypowiedź pana Pawła Zyska przedstawił wyniki ankiety przeprowadzonej wśród przedstawicieli regionalnych dyrekcji ochrony środowiska będących członkami Grupy Roboczej ds. Hałasu. Ankiety wypełniło 10 przedstawicieli RDOŚ. Pytania dotyczyły m.in. ilości analiz porealizacyjnych wpływających do RDOŚ od 2008 r., inwestycji jakich dotyczyły, częstotliwości ich wpływania a także ilości postanowień uzgadniających zawierających analizę porealizacyjną.

W końcowej części spotkania powrócono ponownie do problematyki ocen wpływu farm wiatrowych. Dyskutowano na temat przypadku, gdy:

- dana farma wiatrowa przekracza dopuszczalne standardy,
- czy zostanie dla niej wydana decyzja o dopuszczalnych poziomach emisji,
- jakie są techniczne możliwości obniżenia poziomu emisji dla 100 czy 200-metrowych wiatraków.

Doktor Wszolek wytłumaczył, że w nowych wiatrakach teoretycznie jest możliwe obniżenie mocy akustycznej, ale wiatraki w większości trafiające do Polski są już używane, co uniemożliwia tego typu działanie. Kwestia modulacji parametrów wiatraka jest wciąż sferą badań.

Przewodniczący Grupy Roboczej zasugerował poruszenie sprawy wiatraków podczas wizyty w Holandii, gdzie doświadczenie z elektrowniami wiatrowymi jest dużo większe niż w Polsce.

Na zakończenie, pan Radosław Kucharski poprosił o zgłaszanie uwag do harmonogramu pracy w ramach Grupy, który zostanie wysłany przez Sekretariat Sieci do członków Grupy.

Przewodniczący Grupy Roboczej
ds. Hałasu
Sieć „Partnerstwo Środowisko dla Rozwoju”
Radosław Kucharski

POMOC TECHNICZNA
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

